

OUTSIDER

T Ne početi ničesar je najtežja stvar na svetu.

#17

ARHITEKTURA · KULTURA · OSEBNOSTI

REVIJA, KI PRESEGА MEJE

OUTSIDER

9 772 386 003 005

FOKUS:
PROBLEM
DELA V
ARHITEKTURI
anketa

Lepi delovni prostori:
Arhitektura arhitekture
Sinja Ožbolt: Mislečo telo
Tomaž Krištof
Blaž Babnik Romaniuk

Razmisleki:
Nik Škrlec, Esad Babačić, Mojca Pišek,
Ervin Hladnik Milharčič, Alojz Ihan,
Nataša Kramberger, Tadej Zupančič,
Jedrt Lapuh Maležič, Agata Tomažič,
Arjan Pregl, Miha Žorž, Erling Kagge,
Meta Kutin, Nejc Pohar, Blaž Podobnik,
Nina Krajčinović, Alenka Kragelj Eržen

ŠT. 17 · DELO/LENOBA · LETNIK 5 · CENA 7 €

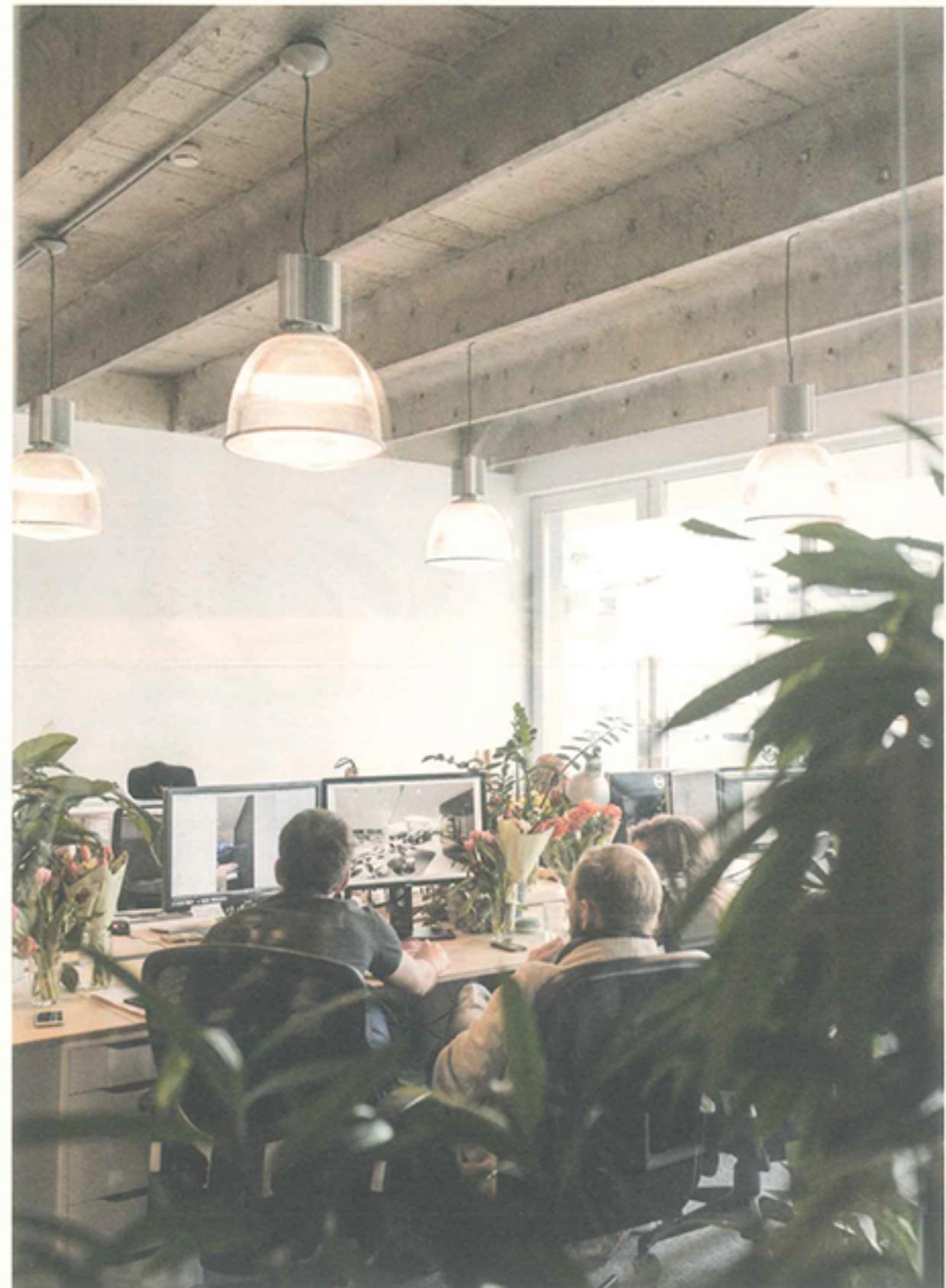

Arhitektura arhitekture

Prostori, v katerih se rojevajo ideje

Izbor in besedilo: Ajda Bračič

Gore pomečkanih skic, razcefrani kosi polistirenских plošč, odlomljena rezila olfa nožev, stolpi iz napol praznih kavnih skodelic in med njimi ostanki včerajšnjega kosila, stene pa prelepljene z ortofoto posnetki in programskimi shemami; med vsem tem za svojim zvestim računalnikom zgrbljen sedi arhitekt, z očmi, prilepljenimi na ekran, in mrzlično riše, medtem ko je v ozadju nekoliko zlovešče slišati Goldbergove variacije, ali pa morda crust punk. Si tako predstavljamo tipičen arhitekturni biro? V skladu s pregovorom, da je kovačeva kobila vedno bosa, bi se morda lahko porodil sum, da arhitekti delamo in ustvarjamo v nemogočih prostorih. Pa je res tako? Obiskali smo osem slovenskih birov različnih velikosti, starosti in strokovnih usmeritev ter jih povprašali o njihovem načinu dela, o njihovi povezanosti z lastnim prostorom in pogledih na trenutno delovno situacijo arhitektov.

Studio.a+v, Foto: Jana Jocif

Ime biroja: Medprostor

Naslov: Breg 22/III, Ljubljana

Arhitekta notranje opreme:

Rok Žnidaršič, Jerneja Fischer Knap

Leto: 2011, Foto: Medprostor, Tamino Petelinšek

Strop in pod se nadaljujeta iz prostora v prostor kot prijetni leseni platnici kakšne knjige, vmes pa se pišejo zgodbe o arhitekturi. Prostor, v katerem deluje pisarna Medprostor, tiko ustreza njenemu imenu (naključje?). Kot da prijazno usmerja, govorí o smerih človekovega bivanja: tu je zgoraj, tu spodaj, pa levo in desno. Mi vsi pa smo natanko vmes, v arhitekturi.

»Biro sva ustanovila Rok Žnidaršič in Jerneja Fischer Knap, takoj po diplomi se nama je pridružil Samo Mlakar. Na svoje smo odšli, ko smo ugotovili, da smo si pridobili dovolj izkušenj in znanja ter da smo zreli za samostojno delo z investitorji, ki nam zaupajo,« povedo. Trenutno sodelujejo s šestimi stalnimi sodelavci. S tistimi, s katerimi se ujamejo, delajo, dokler to vsem ustreza, z ostalimi, dokler ni delovna faza končana. Delo je po njihovih besedah kar se da enakopravno razdeljeno med vse. Največ se zadržujejo v velikem osrednjem delovnem prostoru, saj so radi skupaj, da se o stvareh med seboj hitreje dogovorijo in da so lahko ustvarjalni kot ekipa. Pa stranke? Tudi te radi povabijo v svoje pisarne, ki so prvi dokaz njihove arhitekturne veščine. Sestanke prirejajo v majhnem ločenem prostoru, kadar hkrati potekata

dva sestanka, angažirajo še predprostор. Tudi družijo se radi, včasih v biroju, včasih pa zunaj njega, na lokacijah nedokončanih in dokončanih projektov tudi z nekdanjimi naročniki.

Vseeno si je treba kdaj prevetriti misli in zamenjati okolje. »Večina sodelavcev si vzame čas za kosilo zunaj, v primeru potrebe po bolj skupnem delu pa imamo tudi možnost priprave že pripravljenih oz. preprostih jedi. Neprecenljiv je kavomat; kadar je na letnem servisu, ga zelo pogrešamo, saj si lahko pripravimo res izvrstno kavo.« Včasih pred oddajo projektov v pisarni preživijo več časa in je kava še kako dobrodošla, sicer pa delovnike vseh zaposlenih organizirajo znotraj zakonsko dovoljenih obremenitev. Kadar zmagajo na natečaju ali končajo projekt, včasih praznujejo zunaj, v katerem od svojih priljubljenih ljubljanskih lokalov, za novo leto pa se družijo v biroju. Tudi sicer se zdi, da se vedno radi vrnejo v svojo ustvarjalno čumnato s pogledom na Ljubljanski grad in Ljubljanico. Okna v globokih nišah, obrobljena s čvrstimi kamnitimi okvirji, prebadajo obode stavbe in usmerjajo poglede: proti nebu, proti ulici, levo, desno. Mi vsi pa smo natanko vmes, v medprostoru, kjer se rojeva arhitektura.